

bebyggelsesplan, der senere tilvejebringes, i almindelighed ved et tillæg til byplanvedtægten. Også efter lovforslaget er det muligt — og i almindelighed særdeles ønskeligt — i en lokalplan at udskyde den endelige udstyknings-, vej- og bebyggelsesplan, indtil områdets muligheder er blevet detaljeret gennemarbejdet, og således at lokalplanen ikke påtvinger bygherren en ganske bestemt løsning. En lokalplan for et område, der inddrages til bymæssig bebyggelse, bør i første omgang normalt begrænses til at indeholde centrale bestemmelser og rammer, hvorunder den nærmere vurdering af områdets bebyggelsesmuligheder senere kan foregå. Når den mere detaljerede bebyggelsesplanlægning er udført, bør den første lokalplan for området suppleres med eller erstattes af en eller flere planer, der udarbejdes i overensstemmelse med resultaterne af bebyggelsesplanlægningen og dermed sikrer de tilstræbte kvaliteter af områdets bebyggelsesforhold.

Stk. 3 er nyt i forhold til det oprindelige lovforslag. Det har ikke været hensigten, at der i en lokalplan skulle kunne træffes bestemmelser om f.eks. landbrugsejendommens størrelse eller om beplantningen på arealer, der skal drives jordbrugsmæssigt. Hjemmelen til at fastsætte bestemmelser i en lokalplan bl. a. om ejendommens størrelse og afgrænsning og om bevaring af beplantning og beplantningsforhold i øvrigt har klart hensyn til områder med bymæssig bebyggelse eller sommerhusbebyggelse, og det har ikke været hensigten at muliggøre en regulering af landbrugets ejendoms- og brugsforhold gennem lokalplaner. Det har heller ikke været hensigten, at der ved lokalplaner for landzonearealer skulle fastsættes bestemmelser om landbrugsbygningers beliggenhed på ejendommen eller nærmere bestemmelser om anvendelsen af de enkelte bygninger hørende til en landbrugsejendom, eftersom disse forhold er reguleret af anden lovgivning.

Efter henstilling fra landboorganisationerne foreslås der imidlertid i *stk. 3* optaget en udtrykkelig regel om, at nogle af de bestemmelser, som det efter *stk. 1* er muligt at træffe i en lokalplan, ikke kan tillægges virkning for de arealer i landzone, der ifølge en dispositionsplan skal anvendes til jordbrugsformål, jfr. lovforslagets § 3, *stk. 2*, nr. 7.

Også *stk. 4* er nyt i forhold til det oprindelige lovforslag. For at muliggøre, at lokalplanlægningen kan tilpasses den kommende udvikling, foreslås der i *stk. 4* tillagt miljøministeren beføjelse til i en bekendtgørelse at bestemme, at der i lokalplaner kan optages reguleringer af andre forhold end nævnt i *stk. 1*. Både Kommunernes Landsforening og Københavns kommune har henstillet, at det oprindelige lovforslag udvides med en sådan bestemmelse.

Til § 19.

Lovforslagets § 18 indeholder som nævnt i bemærkningerne til § 18 en angivelse af de forhold, hvorom der kan optages bestemmelser i en lokalplan, men der opstilles ikke standarder eller normer for behandlingen af de enkelte forhold. Da der med lovforslaget bl. a. tilsigtes den decentralisering, at lokalplaner normalt skal kunne tilvejebringes af kommunalbestyrelsen alene, således at planen ikke skal godkendes af anden myndighed, er det i forslaget § 19, *stk. 1*, bestemt, at en lokalplan ikke må indeholde bestemmelser i strid med en dispositionsplan, dvs. en dispositionsplan der er tilvejebragt efter reglerne i denne lov, herunder en deldispositionsplan. Det er en selvfølge, at lokalplanen heller ikke må stride mod regionplanlægningen eller mod landsplandirektiver efter lands- og regionplanlovens § 4, jfr. herved også lovforslagets § 25. Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* svarer i realiteten til § 14, *stk. 1*, i det oprindelige lovforslag.

Ved denne bestemmelse lægges der således en ramme for, hvad den enkelte lokalplan kan foreskrive, men inden for denne ramme har kommunalbestyrelsen den afgørende indflydelse på indholdet af lokalplanen.

Ad stk. 2: En udtrykkelig angivelse af, hvad der tilsigtes opnået med en lokalplan, har ofte været savnet i hidtidig vedtægtspraksis, såvel under fremlæggelsen til offentligt eftersyn som under den senere administration.

Under hensyn til den vægt, som lovforslaget i øvrigt lægger på offentlighedens medvirken i planlægningen, findes det rimeligt, at der gives offentligheden mulighed for at vurdere og debattere et lokalplanforslag på grundlag af en udtrykkelig tilkendegivelse af formålet med planen og — jfr. også den foreslåede § 17 — oplysning om forslaget baggrund og betydning. En udtrykkelig angivelse af, hvad der tilstræbes opnået med planen, vil også være af betydning under den senere administration, jfr. lovforslagets § 47.

I *stk. 2* foreslås derfor for det første, at selve lokalplanen altid skal indeholde en angivelse af planens formål, f.eks. som en indledning til planens bestemmelser. En tilsvarende bestemmelse var indeholdt i § 15 i det oprindelige lovforslag.

Dernæst foreslås det, at planen skal indeholde oplysning om, i hvilket omfang tilladelser fra andre myndigheder er nødvendige, for at planen kan virkeliggøres. Bestemmelsen herom, der erstatter § 14, *stk. 2*, i det oprindelige lovforslag, tilsigter at undgå, at en lokalplan kommer til at fremtræde urealistisk eller skabe uberettigede forventninger hos borgerne. En lokalplan kan nemlig ikke tilsidesætte